

СЛОВА ПОДЯКИ ВИКЛАДАЧАМ І СПІВРОБІТНИКАМ – ВЕТЕРАНАМ ПОЛТАВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ В. Г. КОРОЛЕНКА

Коли світять зорі – шлях стає світлішим, коли є міцні дуби, що тримають небо, – молодим пагінцям рости просторіше, коли поруч відчуваєш дружнє плече – ідеш упевненіше. Коли є мудрі вчителі та наставники – працювати легше, адже є на кого рівнятися, є на кого покластися.

І сьогодні, коли Полтавський державний педагогічний університет імені В. Г. Короленка переходить важливий рубіж – 95 років від дня заснування – й упевнено прямує до свого 100-літнього ювілею, ми з великою пошаною, вдячністю й любов'ю вклоняємося перед Вами, дорогі, вельмишановані ветерани, наші вірні товариші й мудрі навчителі. Ви були й залишаєтеся для нас дороговказом, за яким звіряємо власні діяння, ви – те світло на шляху, та підтримка, без яких не впоратися нам, Вашим духовним дітям. Ваші серця пульсували любов'ю до рідного вишу, до улюбленої справи, до колег і студентів, а розум і руки працювали задля розвою та слави нашої Альма-Матер, тієї слави та визнання для себе не вимагаючи. Майбутнє наше й наших дітей, нашого народу – у Вашій невтомній роботі, у тому дорогоцінному набуткові, який творили й примножували Ви. Щире золото Ваших сердець не постаріло, не потемнішало з часом; життя Ваше, ставши частиною славної історії Полтавського педагогічного університету, не перестало бути окрасою сьогодення. Ви жили й живете в ногу з днем новим, мислите по-сучасному й залишаєтеся взірцем для всіх нас.

Сократа хвалили за те, що, маючи можливість обіймати високу посаду й бути можновладцем, він вважав за краще служити вихованню юнацтва, заявляючи: корисніший державі той, хто зробить багатьох здатними управляти нею. Несказанно корисною стала Ваша діяльність, адже Ви виховали сотні хороших, порядних людей – умілих спеціалістів: учителів, математиків, фізиків, космонавтів, істориків, філологів, співаків, танцюристів, художників, хліборобів, спортсменів, жертвуючи, можливо, своїм комфортом, часом маленькими людськими радощами, убачаючи незрівнянно більшу радість у навчанні та вихованні студентської молоді.

Ви пройшли разом із нашим вишем через непросту історію, у якій були і важкі роки тоталітарного режиму, і війни та повоєння, і національно-духовні й економічні злами, але не зрадили своєму покликанню, власним життєвим прикладом навчаючи студентів і за найтяжчих обставин залишатися людьми, не втрачати гідності. Ви чесно плекали у вихованців український дух, українське слово, любов до Вітчизни. Ви подарували багатьом любов до вчительських і дослідницьких теренів, показали високі зразки фахової педагогічної та наукової діяльності. Ви сприяли формуванню юних особистостей, від яких сьогодні залежить майбутнє українського народу, завтрашній день нашої Вітчизни.

Зерна Вашої науки дали добрі сходи й зросли в наших душах урожаєм мудрості та натхнення. Ми завжди пам'ятаємо про Вас, намагаємося бути гідними продовжувачами нашої спільної великої справи. Щиро дякуємо Вам за тепло сердець, бездоганне виконання такої відповідальної місії, як виховання молоді в душі любові до рідного краю, до України та до людини як найбільшої цінності. Дякуємо за напружену, титанічну працю й бажаємо міцного здоров'я, наснаги, приємних думок і спогадів, нових наукових і педагогічних ідей, Божого благословення на многії і прелоблігії літа! Аби через роки й роки Ваші імена з повагою вимовляли вдячні українці, пишались ними короленківці. Нехай доля не шкодує Вам своїх щедрот, а люди – теплих слів та визнання.

Схиляюся перед Вами уклінно, дорогі ветерани, визнаю себе Вашим вічним учнем і щиро тішуся цим.

*Микола Степаненко,
ректор Полтавського державного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка*